

VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

ÚNOR 2004 - Č. 57

25. ÚNOR

je den, který se smutně zapsal do novodobých dějin našeho národa a patří mezi ostatní „černé dny“ naší historie, jako jsou např. 3. listopad 1918, 15. březen 1939, 21. srpen 1968 apod.

Toho dne, roku 1948, začal více jak 40letý půst od svobody a demokracie v naší zemi nástupem komunistické diktatury. Ten den se stal jakousi národní „Popeleční středou“.

Proč si to právě letos – téměř 15 let po pádu totality – připomínáme? Jednoduše proto, že letos připadá Popeleční středa právě na 25. únor.

Není v tom kus symboliky? Jistě budeme letošní postní dobu – 40 dní přípravy na Velikonoce – prožívat v duchu kajičnosti jako minulá léta. Avšak je na místě, abychom ji prožívali také jako dobu vděčnosti za dar svobody a demokracie, jako dobu radosti z toho, že můžeme beze strachu z perzekuce a šikanování vyznávat víru a veřejně ji projevovat. Zároveň však ať je pro nás také dobou výstrahy, abychom svou netečností ke zlu, terorismu, pošlapávání lidských práv, porušování ochrany lidského života atd. – nepřipravovali pro sebe i naše potomky novou národní „postní dobu“. Nepodceňujme vliv toho ZLÉHO. Vždyť jsme téměř každodenně svědky, jak rafinovaně rozkládá naši místní církev zleva i zprava, jak ji skandalizuje v očích národa, který je už tolik ateistický.

Ukazujme lidem naší doby lepší stránku církve. Buďme opravdovými křesťany v každé situaci a na každém místě. Křesťané prvních století to měli stejně těžké jako my a přece svou věrností Pánu Ježíši a jeho evangeliu přemohli pohanský svět. Pán je s námi, ovšem i my musíme něco vykonat pro duchovní obnovu našeho národa, aby se znovu stal křesťanský.

Pán vám k tomu žehnej!

P. Marian OSB

První Vidoucí

„V Něm žijeme, pohybujeme se a jsme“ – říká Pavel na athénském Areopagu –

Kdo je On? Je jako nevýslovný prostor, který vše objímá –

On je Stvořitel: Všechno objímá, k jsoucnosti povolává z nicoty nejenom na počátku, ale vždy.

Všechno trvá, stává se neustále –

Jan Pavel II. – Římský triptych

● ZPRÁVY Z FARNOSTI

Bilance za rok 2003

Křty: 44 z toho 6 dospělých

Svatby: 10

Pohřby a kremace: 75

Děti v náboženství: cca 70

Rozhovory o víře pro mládež: cca 30

Sbírkový: na nemocnici pod Petřínem: 25.000,- Kč

Halář sv. Petra: 39.362,-

Svatá zem: 14.450,-

Arcidiecéze: 13.050,-

Bohoslovecký seminář (2krát ročně): 30.450,-

Církevní školství: 16.055,-

Misie: 34.200,-

Hlavní výdaje – areál – plynové topení: 73.000,- Kč

el. energie (světlo a topení): 75.000,-

pojištění kostela: 18.732,-

opravy: 111.000,-

dávka Arcibiskupství: 133.798,-

Aktivity naší farnosti:

- Farníkům bylo nabídnuto několik poutí, z toho farnost podnikla 3 (do Čenstochové, Staré Boleslavi, Jablonného v Podještědí).
- Pan farní vikář Jan uspořádal s mládeží 10 duchovně-turistických výletů od jednodenních, přes víkendové až po letní týdenní tábor. Mládež byla nadšená, P. Janovi patří vřelý dík.
- Pro děti pořádala mnoho akcí paní katechetka Lída. Jmenujme alespoň dětskou olympiádu, pečení misijních koláčků, pouť rodin do Jablonného, drakiádu a mikulášskou besídku. V neposlední řadě pomáhala otci Janovi na dětském táboře. Také jí patří srdečné díky.

- Prostřednictvím Společnosti sv. Vincence jsme odevzdali 1000 poštovních známek a 18 pletených obvazů pro misie, které zhotovily (a zaplatily bavlnu) obyvatelky pensionu seniorů v Malešicích.
- Uspořádali jsme 2 sbírky (lůžkovin a zimního šatstva) a 1 sbírku peněz na pomoc zatopenému Karlínu.
- Jeden farník vozí autem obtížně chodící paní ze seniorského domu v Malešicích na nedělní bohoslužbu.
- **Prosíme** další (jednoho až dva) řidiče, kteří by mohli také tuto službu nabídnout. Bylo by možno přivést na mši sv. více lidí a také by se řidiči mohli střídat. Děkujeme a **těšíme se na vaše nabídky**.
- Ve farní knihovně přibylo za loňský rok 1000 knih.
- Děkujeme Otci Marianovi za pochopení a trpělivost, kterou má s námi i s našimi nápady.
- **Tříkrálová sbírka.** Dovolte mi, abych poděkovala všem, kteří se podíleli na realizaci výše jmenované sbírky. Především všem těm ženám ze Strašnic, Vršovic i Zahradního Města (zejména velmi obětavé paní Aleně Javůrkové), ale i mužům zapojeným do této akce v Zahradním Městě za mrazivých lednových dnů (zvláště pak panu Vladimíru Hudouskovi). Konečně i třem anonymním chlapcům, kteří darovali 300 Kč farní charitě (ta je přidala do této sbírky) ze své mikulášské pochůzky.

Samozřejmě, že mé poděkování patří všem dárcům – ať už z farnosti, či zcela neznámým občanům – kteří napomohli tomu, že suma vybraných peněz činila 28 661,- Kč. Tato finanční částka nás zařadila na 13. místo (ze 43) v Pražské arcidiecézní charitě.

Závěrem už jen moje neskromné přání do příštího roku a sice to, aby se k nám přidala i mládež z farnosti.

Tisícere díky všem pomáhajícím i přispívajícím – Bůh vám všem žehnej!

Ludmila Tylová, vedoucí farní charity

- **5. ledna se pořádala Tříkrálová sbírka.** Pan biskup Karel Herbst vyslal koledníky koledovat pod heslem: Charita pomáhá. Peníze jsme vybírali do zapečetěných kasiček. Já Martin a Ferda i Ládík s tátou jsme také vybírali.

Místo peněz dávali i čokolády. Na oplátku jsme jim označili dveře K+M+B+2004, přáli jim požehnaný rok 2004. Ovšem ne všichni přispěli, měli celkem trapné výmluvy. Třeba: já nemám drobné, já mám jen pětistovku. Tak jsme odpověděli: to nevadí, to by stačilo, a ona řekla, můžete si přijít zítra a příští den tam nebyla. Ale přeci jsme

naplnili celou kasu. Myslím si, že jsme odvedli kus práce, a tak jsme pomohli obětem živelných katastrof v naší zemi. *Martin Pilát*

- **Setkání správců církevních WWW stránek na Internetu.** V sobotu 17. ledna se v budově Katolické teologické fakulty konalo setkání správců křesťanských webovských stránek v rámci pražské arcidiecéze. Setkání vedli Ignác Mucha z Pastoračního střediska pražského arcibiskupství a P. Josef Ptáček, který působí v Praze 5 – Stodůlkách a Internetu se dlouhodobě věnuje. Akce se celkem zúčastnilo kolem 20 lidí, za naši farnost byla přítomna Helena Bajerová, webmaster farních stránek.

Schůzka byla věnována nejen vzájemnému seznámení a výměně kontaktů, ale zejména výměně našich zkušeností s tvorbou webů a spoluprací v rámci farností i církevních institucí. Společně jsme hledali nové nápady k širší spolupráci a zvýšení efektivity využívání stávajících zdrojů a služeb dostupných na Internetu v oblasti víry a církve.

- **Česká biblická společnost** děkuje za dary přijaté v období podzim 2003. Na Bible pro Kubánce naše farnost přispěla částkou 7500 Kč. Finanční podpora bude využita na misijních projektech. I díky Vaší štědrosti můžeme pomoci stovkám lidí v nejchudších zemích světa, aby dostali Bibli.
- V sobotu **6. března od 14 hod.** se bude v sále promítat videozáznam z lednové pouti do Říma – „**Jesličkový Řím**“, na který jste srdečně zváni. Pout' pořádala Vyšehradská kapitula a účastníky byli i naši farníci.
- **Pečení koláčků pro Papežské misijní dílo.** Bude v sobotu 20. března, od 9 hod., podrobněji na stránce pro děti.

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO NAŠI FARNOST

se bude konat

v sobotu 20. března, ve 14 hod. ve farním sále.

Obnovu povede P. ThMgr. ZDENEK WASSERBAUER, spirituál
Arcibiskupského semináře v Praze.

- **Poutní zájezd do Polska.** Je na čtyři dny - od 15.4. do 18.4. a v plánu je navštívení těchto míst: Wadowice, Kalwaria Zebrzydowska, Krakow, Lagiewniki (chrám Božího milosrdenství) a Cestochowa. Cena je 3980.- Kč.
Bližší informace na nástěnce nebo ve farní knihovně. Přihlásit se můžete ve farní knihovně, u P. Grzyba nebo v CK Palomino.
- **Zveme vás na pouť do Luže,** kterou pořádá Společnost sv. Vincence a která se bude konat **v sobotu 8. května.** Prosíme, hlase se co nejdříve v knihovně, počet míst je omezen.
- **Věřící česká rodina hledá** paní/dívku na odpolední hlídání dvouleté holčičky při pracovním pobytu **v Londýně** (od března 2004). Poskytneme ubytování, stravu a kapesné dle domluvy.
Kontaktní telefon – 728 077 724.
- **Volné vstupy do Národní galerie pro rok 2004:**
11.3. 18.5. 10.6. 24.9.
24.10. 3.11. 14.12.
s tím, že do Veletržního paláce omezeně a do Valdštejnského paláce neplatí. Čas 10 – 18 hod.

● 12. společenský večer – ITALSKÝ VEČÍREK

Bomba: na Italském večírku nebyla soutěž v pojídání špaget!

V listopadu jsme měli poslední Společenský večer v režii Heleny Bajerové. Nechci líčit průběh večírku, snad jen, že tentokrát byl hlavní důraz kladen na posezení a povídání si mezi sebou u sklenky a dobrůtek (s velkým očekáváním zlatého hřebu, italské speciality Tiramisu - recept připojen).

Co chci, je poděkovat Heleně za čas věnovaný přípravám a posléze realizaci večerů určených zejména pro vzájemné sblížení se farníků, což byl, vzhledem k velkému počtu lidí, kteří projdou naším kostelem, výborný nápad. Myslím, že se měli možnost potkat lidé, kteří by jinak nevěděli, že

jsou z jedné farnosti. Každý chodíme na tu „svou“ mši sv. a vzájemně se neznáme.

Osobně si vzpomínám na své „seznámení se“ s paní T. a paní M. (opravdu je nechci jmenovat). Seděli jsme v sále a sledovali hudební vložku „Kalčí“. Vedle mě seděly dvě „starší“ dámy (myslím starší než já) a slyším, jak si povídají - „Pěkně hrají, jen ten kytarista by si měl dát ostříhat dlouhé vlasy, už se to přece nenosí....“ a následoval rozbor, jak by ta dnešní mládež měla vypadat. Já vím, cizí hovory se neposlouchají, jenže mluvily polohlasem a protože se jednalo o mého syna, tak jsem to nevydržela a přihlásila se k němu. Obě se začaly omlouvat, což mně mrzelo, protože o dlouhých vlasech svého syna mám podobné mínění jako ony, a vůbec jsem nechtěla, aby se cítily provinile. No prostě jsme se sobě omlouvaly navzájem, a od té doby se na sebe usmíváme.

Jistě by každý našel ve své paměti něco podobného, něco, co vás přimělo zavést s druhým hovor, prohodit pár slov. Tedy díky, Heleno, za skvělý nápad a hlavně jeho uvedení do praxe. Přeji Ti mnoho štěstí při tvých nových aktivitách a povinnostech.

A díky patří také všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na zdárném průběhu večerů.

Marie Mocová

Následující uveřejňuji v původním znění (titulky netřeba, jenom podotýkám, že mascarpone je něco mezi sýrem a tvarohem, bývá v kelímku jako zakysaná smetana a mívají ho v Intersparu nebo Delvitě).

Recept na TIRAMISU:

Ingredienti: 350g "dlouhých" piškotů
4 vejce
400g mascarpone
4 lžice cukru
2 velké hrnky kávy
kakaový prášek
rum

1. třít žloutky s cukrem až na pěnu
2. ušlehat sníh a přidat ho ke žloutkům a cukru
3. přidat postupně mascarpone
4. každý piškot "pokapat" kafem s rumem, aby změkly
5. naskládat do pekáče/dózy... vrstvu piškotů a pokrýtvrstvou krému
6. opakovat cca 3krát
7. vrchní vrstvu krému posypat kakaem

BUON APPETITO!

Víte co znamená tiramisú v překladu? Jak nám sdělily kruhy zasvěcené, je to vlastně „vytáhni mě nahoru“. Z toho plyne, že dávat si tento moučník po obědě by měl jen ten, kdo se nechce věnovat siestě v horizontální poloze.

● REFLEXE NAD SPOLEČENSKÝMI VEČERY – PODĚKOVÁNÍ

Dvanáctý společenský večer je za námi, pro mě s ním končí i jedna etapa života, na kterou už dnes ráda vzpomínám. Její součástí byla i aktivní práce ve strašnické farnosti na různých polích (akce pro děti, zpívání na dětských mších sv., pořádání společenských večerů). Tento večer byl poslední v mém podání, je čas předat štafetu dalším. Možná bude tradice společenských večerů pokračovat, i když asi v trochu jiném duchu, možná vzniknou setkání jiná. Vše záleží nejen na tom, zda se najdou dobrovolníci, kteří akci uspořádají, důležitou roli budou hrát i ostatní farníci a další příznivci. Na nich velmi záleží, zda bude mít ta která akce úspěch a šanci na přežití.

Chtěla bych tímto poděkovat všem, kteří se na přípravách a průběhu všech večerů podíleli i všem, kteří mě v této činnosti podporovali jinak. Dík patří i Vám všem, kdo jste si k nám našli cestu, byť jen jednou. Děkuji za dlouholetou podporu a shovívavost Otci Marianovi. Bez Vás bych já jediná, osamocená nezmohla nic. Společenské večery už svým názvem říkaly, že se snaží žít slovo SPOLEČNĚ. Společně připravit zábavu a občerstvení, společně se pobavit, poznat nové přátele, posedět u sklenky vína. Každý přinesl svou trochu do mlýna a myslím, že mnoho lidí odcházelo domů obdarováno, něčím obohaceno a bylo to snad více než příjemný pocit v žaludku nebo vyhraná cena.

Jsem ráda, že mě moji přátelé přemluvili a podařilo se nám po dvou letech najít termín pro tento poslední večer. Dvanáct je číslo plnosti, číslo plné symboliky – dvanáct bylo kmenů Izraele, apoštolů, dvanáct je i měsíců

v roce... Doufám, že se mně a mým přátelům podařilo alespoň zčásti naplnit i Vás, kteří jste se našich společných setkání zúčastnili. Že jste tento strávený čas nevnímali jako marný, stejně jako já jsem tak nevnímala všechn dlouhý čas příprav. Děkuji za možnost vyzkoušet si roli pořadatele a moderátora, příležitost realizovat různé nápady a představit řadu zajímavých lidí. Ještě jednou děkuji a těším se na další jiná setkání.

Helena Bajerová

● HAMBURG 2003-2004

Na přelomu roku se uskutečnila **pout' do německého Hamburku na evropské setkání mladých**. Setkání se účastnili rozliční lidé z mnoha zemí, mnoha jazyků, ale také mnoha křesťanských vyznání. Toto setkání bylo pokračováním „Poutě důvěry na zemi“ – cesty, na kterou se vydávají nejen mladí lidé po celý rok v Taizé ve Francii, cesty která nás přibližuje k pramenům společenství s Kristem a činí z nás nositele důvěry a odpuštění.

Těch několik dní bylo protknuto snahou o kontemplativní pohled při hledání zdroje důvěry a přiblížení se k pramenům dobroty a radosti v duchu myšlenek dopisu napsaného bratrem Rogerem z Taizé, jež nás provázely i ve společných modlitbách a prosbách za šíření míru a světla Kristova, smíření křesťanů, dobrotu a lásku srdce, drže se jistoty Krista, jenž nás „miluje nekonečnou láskou, nikdy nás neopustí a skrze Ducha svatého bude stále s námi“.

Ať se již chvíle našich modliteb konaly ve farním kostele nebo v pavilonu výstaviště s působivou výzdobou, dávaly nám prostor k vyjádření svých vlastních proseb a díky a naslouchání Božímu slovu v tichu společné meditace, k oslavě zpěvem nebo ke společnému zamyšlení nad tématy přednesenými bratrem Rogerem při jeho promluvách.

V každém z nás setkání jistě mnohé zanechalo, ať již ze společných každodenních modliteb či bohoslužeb s místními farníky a svými krajany, nebo otevřelo nové pohledy a poznání při společných diskusích a seminářích na rozličná témata.

Ondřej Hlaváč a Martina Krajníková

● HAMBURSKÝ DENÍK

Den 1., 28.12.2003

V pozdních večerních hodinách jsme se sešli před strašnickou farou.

Odjeli jsme na Hlavní nádraží, kde na nás již čekal autobus do Hamburku.

Tam se kluci poprvé chopili mikrofonu a začali se dělit o své bezprostřední dojmy se zbytkem autobusu, povětšinou cizími lidmi. Mikrofon jim byl okamžitě zabaven, protože na to nebyl nikdo zvědavěj.

Cesta proběhla jinak bez problémů, avšak i tak byla vyčerpávající.

Den 2., 29.12.2003

Dopoledne jsme už byli v Hamburku. V halách výstaviště jsme se zúčastnili uvítacího programu a byli rozděleni do škol a rodin. (Strašnice nechali pohromadě).

Ještě než jsme dojeli do školy, zastavili jsme se na faře, kde jsme se rozdělili do ještě menších skupinek, ve kterých jsme pak každé dopoledne rozebírali duchovní témata. Skupinku vedli tzv. „animátoři“, kteří se spíše neformálně starali, aby diskuse plynula a každý se dostal ke slovu. Zároveň byl v diskusních skupinkách prostor pro seznámení se s myšlenkami mladých věřících z jiných zemí.

Bez zbytečného bloudění jsme našli školu, kde jsme přespávali po zbytek pobytu. *Sprchy byly docela z ruky, a tak pár lidí tuto situaci využilo jako výmluvu, aby se nemuseli sprchovat vůbec. Někteří si naopak častým sprchováním pokusili napravit reputaci a zbytek se sprchoval naprosto normálně, bez jakýchkoli extrémů.*

Po úspěšném ubytování jsme se vrátili do Messehallen na večeři. Ta probíhala tím způsobem, že jsme obdrželi igelitové sáčky a do těch nám naházeli konzervy, jablka, vodu, sušenky apod. Jakmile jsme v rozlehlých prostorách výstaviště našli dostatek místa pro naši skupinku, roztáhli jsme karimatky a dali se do jídla.

V 19 hodin začínala večerní modlitba, která byla protkána písněmi v nejrůznějších jazycích, chvílemi ticha a promluvami bratra Rogera.

Asi po dvou hodinách jsme opustili halu a odjeli do školy, naši dočasné ubytovny.

Den 3., 30.12.2003

Dopolední program, který se sestával z modlitby ve farnostech a rozhovorech po skupinkách uběhl příjemně.

¹ Všichni dobře víme, že se jednalo o našeho milého pana kaplana /o nějakém výsledku jeho snah nemluvě/.

Pak hurá do Messehallen na oběd a polední (nebo odpolední?) modlitbu.

Po modlitbě jsme se rozdělili na tři skupiny, ze kterých jedna odjela do kina na film „Meeting with Brother Roger: Rooted in Love“, druhá byla na setkání s biskupem Chuarezem z El Alto aneb „Bolívie, země utrpení a naděje“, a třetí skupina, Jan, šel zpovídat.

My, kteří jsme se zúčastnili „akce Bolívie“ jsme se na závěr přednášky poprvé setkali s panem Josefem ze Zlína (radio Proglas), který se velice neodbytně dožadoval rozhovoru na mikrofon a pronásledoval nás až po zbytek pobytu.

Skupina I. se do k prasknutí naplněného kina už nevešla, a tak se namísto toho rozhodla projít se po městě.

Všichni jsme se znovu sešli až po večeři na večerní modlitbě.

Po cestě domů se rozjel maratón vyprávění vtipů, který skončil až po jedenácté večer, kdy jsme stáli venku v areálu školy a už se nám tam nechťelo déle mrznout, a tak jsme to rozpustili.

Těsně před zalehnutím do spacáků Irena zjistila, že má spacák svého bratra Mirka. Odmítla v tom spát a prohlásila památnou větu: „No to je nechutná situace.“

Den 4., 31.12.2003

Silvestra jsme zahájili již tradiční ranní modlitbou v místním kostele, následovalo setkání v menších diskusních skupinkách (kolem 15 lidí ve skupince) a zamyšlení na téma „Jak se přiblížit k pramenům dobroty a radosti? Kde hledat zdroj důvěry?“ Oběd, řešený opět davovým rozdáváním pečiva a konzerv, nás už ničím překvapit nemohl.

Odpoledne jsme oželeli program a šli si projít město. Nikdo se neztratil, Bohu díky za to.

Už už to vypadalo, že tento den prožijeme relativně klidně. Avšak chybička se vloudila a my jsme večer při návratu do školy potkali na autobusové zastávce partu šílenců, kteří se očividně nemohli dočkat nového roku. Přestože to tam bylo jak na frontě nikomu se našťestí nic nestalo.

Na jedenáctou večer jsme se odebrali do místního kostela a poslední hodinu starého občanského roku se modlili za mír ve světě.

O půlnoci jsme přivítali příchod nového roku a začali odpovídat na kvanta novoročních esemesek.

Škola byla až do dvou ráno zavřená, a tak jsme se chtěli nechtěli museli přesunout na faru, kde jsme byli svědky místních představ o novoroční „party“, která se odbývala formou diskotéky. To nás moc neuneslo, a tak jsme skončili v místnosti někde úplně bokem, kde jsme kolektivně řešili nejrůznější hádanky.

Den 5., 1.1.2004

První den nového roku začínal velmi příjemně, neboť jsme mohli spát až do jedenácti hodin. Všichni si odpočinuli a pohoda toho rána se prolínala celým dnem až do večera.

Od 14 hodin se konalo regionální setkání Čechů a Slováků, ke kterému jsme se sešli v jedné z hal výstaviště. *Nabylou pohodu nám lehce narušil pán z Proglasu, ale to nejhorší nás ještě čekalo.*

V jednom rohu haly byl postaven vozík k převozu jídla nebo něčeho na ten způsob. Pár aktivistů z naší strašnické skupinky se okamžitě vozíku zmocnilo a začali se vozit po celý hale. Jelikož se ale hala pomalu zaplňovala cizími lidmi, Jan z toho začal být malinko nervózní. Aktivisté však na výzvy k opuštění vozítka nereagovali, a tak Jan, který už to psychicky neunesl, okřikl Kryštofa, který zrovna za sebou vozítko táhl, slovy: „Kryštofe, nechovej se jak malej Harant!!“ (pozn.: Kryštofovi je 21).

Následovaly opět rozhovory po skupinkách. Poté jsme pokračovali společnou mší, kromě našeho Jana koncebrovalo skoro deset dalších kněží z Česka i Slovenska.

Ještě před koncem samotné mše už tu byl zase pan Josef ze Zlína, chopil se mikrofonu a začal nabízet své služby, načež byl vzápětí přerušen prosbou, zda nás nechá alespoň dokončit mši svatou.

Po večeři a večerní modlitbě byl v U-Bahnu vznesen nápad zajet se podívat do vykřičené čtvrti St. Pauli. Díky tomu, že dobrá polovina z nás jet nechtěla, byl nakonec nápad realizován, protože v plném počtu tam Jan jet odmítal, čemuž není vůbec divu.

Do St. Pauli jsme to vzali kolem přístavu. Kluci po cestě sbírali ze země pochybné zbytky po rachejtlich, což Jana dohánělo k naprosté nepřičetnosti. Samotné město nebylo tak hrozné, jak se traduje, „jenom tam stály nějaký pani“..

Jak jsme tak procházeli ulicemi, najednou jsme zjistili, že už je 22.30 h. Škola zavírala přesně za hodinu, takže byl zavelen odchod a co nejrychleji na nejbližší S-Bahn.

Při čekání na vlak jsme se trošičku nudili, a tak nás napadlo zkusit si sehrát tu scénku, kdy člověk, který má rýmu, sedí v čekárně, do které postupně přicházejí lidé s různými nemocemi (kašel, bolest břicha, tik atp.), a v tu chvíli, kdy on to od nich chytne, oni se uzdraví a odejdou. Na závěr scénky přijde do čekárny těhotná žena „těsně před porodem“, a jakmile to uvidí ten pacient, co už všechno chytil, tak se okamžitě zvedne a prchá.

Pacienta nám zahrál Kryštof, kterému to šlo víc než výborně, stejně tak jako scénka, která následovala po nástupu do vlaku. Jmenuje se „Traktor“ a spočívá v tom, že jednomu člověku řeknete, aby se někam posadil a představoval si, že jede traktorem. Ostatním řeknete, aby si představili, že nachytaný sedí na záchodě, což on netuší. Bavili jsme se výborně.

Jen tak tak jsme úprkem stihli přestoupit na vlak, který jel na autobusové nádraží, odkud je to ke škole už jen kousek. To jsme ale ještě netušili, co nás potká v samotném vlaku. Po Janovu žalostným výkřiku: „Ajajajaj!“ bylo jasné, že se jedná o pána z Proglasu. Doufejme jen, že si to nevzal osobně.

Naštěstí tento vlak nejel tam, kam on potřeboval, a tak vystoupil.

Nám jely všechny spoje docela dobře, takže jsme už ve 23.26 vystupovali u fary. A protože 4 minuty není čas na plýtvání, dali jsme se do běhu, aby nám nezavřeli školu před nosem. V tom se do tmy ozve Irena: „Já v tý tmě vůbec nic nevidím!“ a během 5 vteřin je slyšet další výkřik: „Irena narazila do sloupu!“

Nicméně doběhli jsme všichni v celku.

Den 6., 2.1.2004

Co se spánku týče, tak tomu jsme moc nedali, poněvadž už v osm jsme museli opustit školu. *Během snídaně se ujal nápad mlunguingit tangakongovongou pongodingivnongou řengečingí. Jan do toho zapojil i Italy a to už se nad tím Honza Holeček začal rozčilovat slovy: „Já se devět let učím anglicky a ty na mě pak vytáhneš tuhleto blbost!“*

V půl deváté jsme se naposledy sešli ke společné modlitbě, udělali pár fotek, rozloučili se a odjeli na místo srazu, kde už na nás čekal autobus. Odjezd byl však malinko zdržen náhlou ztrátou jednoho pasu. Kluci využili nehlídaného mikrofonu a začali na celý autobus pouštět ruskou hymnu.

Ke 13 hodině jsme zvedli kotvy a dali se na cestu. S několika zastávkami u benzínek jsme přijeli na hranice, kde zrovna nejspíš někoho

hledali. Do autobusu vstoupil německý celník a s naprosto kamenným výrazem začal prohlížet naše pasy. Vzhledem k tomu, jak vysokou pozornost každému pasu věnoval, naše nervozita stoupala. Pan celník se ale k našemu překvapení zachoval lidsky a nedělal nám žádné problémy.

Po desáté večerní už jsme byli v Praze, rozdělili jsme si batožinu a rozjeli se do svých domovů.

Doslov: Druhého dne ráno všem nám účastníkům dorazila od Jana Houkala žertovná zpráva tohoto znění: „Dobře rano, tady Josef ze Zlina. Muzete mi na mikrofón pro radio Proglas zodpovedet jednu otazku: Jak jste se vyspali?... J.“

Maminka jedné z účastnic si sms přečetla a zavolala zpět: „Prosím vás, mohl byste prostřednictvím rádia Proglas poděkovat strašnickému kaplanovi Janovi Houkalovi za skvělou organizaci poutě do Hamburku?...“ K díkům se vřele připojujeme *i my!*

Jana Pojslová, Pavel Kasík

Bratr Roger si v ústředním dopise Taizé 2003 přál, aby nás toto setkání změnilo, abychom se vraceli jiní než jsme přijížděli. Nemyslím si, že by jediný člověk mohl odjet z Hamburku nedotčen tak blízkou přítomností Boha.

Bůh byl mezi námi po celou dobu setkání, avšak nejsilněji ve chvílích ticha, rozjímání, ve zpívaných modlitbách.

Pro mě to byl velice silný duchovní zážitek, ze kterého budu (doufám) ještě dlouho čerpat.

Radka Zítková

Ahoj děti,

tak už je tu skoro jaro, sněhu jsme si letos užili dost a dost, ještě aby nějaký zbyl na jarní prázdniny! A pak ať už jen svítí sluníčko. S jarem přichází ale i doba postní, ne smutek, ale radostná příprava na ještě poctivější službu Pánu Bohu a ne kdejakým bůžkům lenivosti, pýchy a sobectví, kteří nás k sobě stále lákají. Nebude pro vás jistě nic těžkého určit, proti kterému přikázání jedná ten,

1. kdo se druhému posmívá?
2. kdo se nemodlí?
3. kdo doma odmlouvá?

4. kdo druhé pomlouvá?
5. kdo se v kostele baví a chová se tam neuctivě?
6. kdo čte neslušné, sprosté knihy nebo časopisy?
7. kdo sebere spolužákovi např. pěknou propisku?
8. kdo na silnici nedodrží dopravní předpisy a ohrožuje tím sebe i druhé účastníky provozu (i jako chodec, cyklista nebo řidič)?
9. kdo se rozvede a vezme si druhou ženu?
10. kdo neplatí daně, nebo vykrádá dokonce celé podniky?
11. kdo se ve třídě bije a může tak způsobit druhému úraz?
12. kdo se dívá na televizi, a přijde tak zbytečně pozdě v neděli na mši svatou?
13. kdo má nějaké trápení a nedůvěřuje v Boží pomoc?
14. kdo lže a podvádí ve škole při písemkách?
15. kdo neposlouchá rodiče, kněze, učitele?
16. kdo se do noci dívá na televizi, hraje na počítači a pak říká, že „nemá čas se pomodlit“, a tak ukazuje, jak málo má rád Pána Boha?
17. kdo druhého bije, nebo dokonce šikanuje?
18. kdo se dívá na erotické filmy, nebo dokonce podle nich jedná?
19. kdo nepřijde v neděli na mši svatou?
20. kdo se nemodlí za své rodiče, kněze, učitele?

Řešení můžete **vhodit do schránky** v předsíni kostela nebo **poslat na e-mail: strasnice@mbox.cz** a v předmětu e-mailu uveďte heslo **TEST**.

„Co dělají křesťané, a ostatní lidé ne?“ – „Hříchy.“

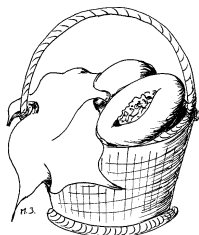
„Jak zní 2. přikázání?“ – „Koho, čeho, či.“

„Jak zní 3. přikázání?“ – „Pohni, abys den sváteční světil.“

Zlodějský učeň krade panu faráři hodinky a při tom se zpovídá: “Kradu hodinky” „Snad – kradl jsem, ne?“ „Ano, ukradl jsem hodinky.“ „Tak je vrať tomu, komu patří.“ „On je ale nechce.“ „Tak si je nech.“

● PEČENÍ MISIJNÍCH KOLÁČKŮ

V sobotu 20. března ve farní učebně **od 9 hod.** budeme opět s dětmi péci koláčky, které se v neděli po mši svaté budou nabízet za dobrovolný příspěvek. Výtěžek je určen na Papežské misijní dílo. Zveme všechny malé kuchaře a kuchařinky, kteří chtějí pomoci.

Ahoj Lída

● ZPYTOVÁNÍ SVĚDOMÍ

Je období postu - pokání. Přečtěme si doporučení kardinála Suenense, jak mají praktikující katolíci přistupovat ke zpytování svědomí:

Křesťanská morálka není ve skutečnosti nic jiného než logický důsledek jedné jediné povinnosti: Miluj láskou Boží! Je bezpochyby těžké stanovit přesně povinnosti lásky k bližnímu. A příliš často se morálka rozvíjí na čistě negativní rovině. Je skutečně mnohem snadnější říci, co nemáme dělat, než říci, jak daleko máme ve své lásce zajít. Všichni se často dopouštíme hříchů proti lásce a nemilovat je zločin.

Přirozenou láskou milujeme své děti, ale své bližní máme milovat láskou Boží! Láskou bez důvodu - i proti své přirozenosti. Bůh učinil naši lásku k druhým lidem zkušebním kamenem naší lásky k Němu. Bůh nepožaduje ode všech stejné heroické činy, ale žádá od nás všech, abychom mu propůjčili svá srdce, aby mohl milovat lidi skrze nás.

Jak miluje Bůh? Promluví první slovo. Nečeká na žádnou jinou iniciativu, vždy udělá první krok, jeho láska je vytrvalá a šlechetná. Co od nás Bůh očekává, když dojde doma k rozepři? Že naše láska jako první bude spěchat k uklidnění rodinného prostředí. Kéž bychom všichni vždy byli první!

Kdyby všichni matrikoví křesťané byli skutečnými křesťany, nebyly by na světě žádné sociální problémy, řekl jednou politik Clemenceau. Hřích lhovosti, zločin nemilování, to je břímě, jehož následky neseme a ponese i v budoucnosti dokud se nevyřeší

problémy vývojových zemí (3/4 lidstva), které žijí na úrovni člověka nedůstojné. Každá lidská bída je dílo lakoty a duševní bída povstává z toho, že odmítáme rozdávat svůj čas a své srdce.

Je vždy nesnadné myslet na bližního. Zdroj štěstí, které máme rozdávat, nosíme v sobě. Je tolik způsobů, jak se ohleduplně chovat, např. zavřít při vycházení za sebou dveře, chodit tiše, abychom nezbudili sousedy, přijmout návrh aniž bychom hned vyrukovali s návrhem opačným, být zdvořilí, zamést sněh i před domkem starých sousedů, pomoci mamince s kočárkem v dopravních prostředcích a takovými příklady vychovávat své děti i beze slov.

Jeden průzkum mezi dětmi zjistil, že názory vyslovené dětmi všech ras, barev a původu se od sebe vůbec nelišily. Výsledkem jejich přání bylo:

- Nehádejte se před svými dětmi!
- Jednejte se všemi svými dětmi se stejnou láskou!
- Neobelhávejte dítě, ztratí k vám důvěru.
- Rodiče musí být k sobě shovívaví a v jednání s dětmi jednotní.
- Nehubujte a netrestejte své dítě nikdy v přítomnosti jiných dětí.
- Obracejte pozornost na dobré stránky svého dítěte, nezdůrazňujte příliš jeho chyby.
- Mějte pro otázky svých dětí vždycky čas a trpělivost!

Někdy jsme tak spokojeni sami se sebou, že se nám zdá velmi obtížné najít na sobě nějakou chybu. V tom se ani zdaleka nepodobáme svatým, kteří se jako první obžalovávali ze svých chyb. „Světec”, říká Chesterton, „je někdo, kdo ví, že je hříšný.”

Jako vzor zpytování svědomí pro lidi s nedostatkem představitosti mohou pomoci tyto rady:

Pro muže:

- zůstat doma, když mám chuť zajít si na fotbal nebo posedět s kamarády a žena má mimořádně mnoho práce
- odtrhnout se od novin nebo televize, když žena nemůže také odpočívat
- vzít na sebe trvale některé starosti (platby, obstarání řemeslníků na opravy, doučování s dětmi)

- uznat snahu ženy o přípravu dobrého jídla
- pochválit manželku před svou matkou
- přimět vlídně dospělejší děti, aby alespoň jednou v týdnu pravidelně poseděli s celou rodinou a vyslechnout jejich názory

Pro ženy

- udělat si vždycky čas na posezení s rodinou, i kdyby nádobí mělo zůstat neumyté a prádlo nevyžehlené
- projevovat lásku dětem i manželovi (pohlazením, polibkem, pochvalou)
- souhlasit s tchyní, když chválí svého syna
- usmívat se přes únavu a prudké slovo rychle zapomenout
- vždycky odpovědět vlídně dítěti třeba na dvacáté "proč"

Pro chlapce

- udržovat pořádek, který matka s námahou docílila
- sám udělat některé domácí práce (vynést smetí, obstarat nákup) a nečekat až tě rodiče požádají
- neodporovat otci a vyslechnout rady rodičů, i když si myslíš, že ti k ničemu nejsou, rodiče tě mají rádi a bojí se o tebe
- vysvětlit kamarádovi učivo
- pomoci ochotně starým nebo nemocným
- zastat se slabších

Pro dívky

- pomáhat bez brblání při domácích pracích
- přizpůsobit své nároky na oblečení a jiné výdaje možnostem rodičů
- nestyd' se za to, že jsi "slušná dívka", je to tvoje přednost, kterou neuznávají jen blbci.

Je spousta věcí, na které bychom měli myslet při zpytování svědomí. I maličkosti tvoří štěstí našeho všedního dne i štěstí našich bližních. Prosme, aby nám Bůh dal nové srdce, jak slíbil: "Dám ti nové srdce a nového ducha, vezmu ti tvé kamenné a dám ti jiné ...", abychom dokázali milovat láskou Boží. Křesťan není ten, kdo zachraňuje jen svou duši, nýbrž ten, kdo celým svým nadšením pomáhá zachraňovat svět. Po tomto znamení nás Bůh pozná a až nastane večer našeho života, bude nás soudit podle naší lásky. Kéž bychom obstáli!

JaN

Výňatky z knihy kardinála Suenense: Žít křesťansky

INFORMACE O SPOLEHLIVÝCH FIRMÁCH A PRACOVNÍCÍCH, VĚTŠINOU
Z ŘAD FARNÍKŮ

		Telefon, M = mobil
malování pokojů, tapetování, lakování	Pavel Juříček	272 659 191
silikonové těsnění oken a dveří, žaluzie	Pavel Brtva	274 775 796
roušky ke křtu	Marie Brtvová	274 775 796
opravy televizí, videa a veškeré elektroniky	František Šika	274 860 048 M 603 856 946
realitní služby, koupě, prodej a výměny bytů a domů, právní pomoc aj.	fa Ing. P. Šrámek	zázn. 224 256 445 272 766 015 (po 20. hod.)
zednické a instalatér. práce, (jen drobné opravy)	Ladislav Pořízek	272 654 479
bezplatné poradenství v oblasti rodin. financí, zhodnocení vašich úspor, pojištění;	Magdalena Bílková <i>finanční poradce OVB přijde k vám</i>	271 722 550 M 606 505 543
kadeřnice – dochází do domu	Eva Dlouhá	274 815 772
němčina - výuka, překlady, příprava na zkoušky, jedn. i skupiny, i dochází	Dr. V. Holub, CSc.	274 813 231
malířské a natěračské práce (zkušený, zručný, ochotný, nízké ceny)	fa Pavel FRANTA	274 784 382 M 605 205 314
doučování jazyků: Aj, Nj, Fr, Šp, Lat; práce na PC - Windows, Internet	Josef Voráček	272 651 059
odvozy osob i věcí; pořízení videozáznamu z rodinných událostí	František Novák	M 724 224 213
švadlena - opravy a úpravy oděvů, šití na zakázku (i z ků- že), opravy výšivek a krajek	Zuzana Bartáková	274 820 128

Další firmy a odborníci – důchodci, kteří by chtěli také oznámit svou nabídku ve *VZKŘÍŠENÍ*, se mohou přihlásit ve farní knihovně v obvyklou dobu.

● DUCHOVNÍ LIS - ZKOUŠKA

Zhroucení plánu, díla, je obyčejně pocíťováno jako katastrofa. Ale taková situace se dá vyložit i jinak. Zvyk volat k Bohu za každé situace, odevzdat se mu, umožní objevit v ní nikoli nezdar, ale zkoušku. Zkouška to je nesnáz, utrpení, považované za Boží dar. Je to pozvání, abychom se do něho ponořili. Zkouška posiluje: Všechno strastiplné se stává příležitostí, při níž Bůh rozšiřuje naše srdce do rozměru srdce svého. Je příležitostí k velikonočnímu přechodu, ke vzkříšení, z něhož vycházejí důvěra a naděje posíleny. Jak bychom mohli mít olivový olej, kdybychom nejprve nedali plody olivovníku do lisu? A strach, který nejčastěji ochromuje, blokuje, svádí k útěku, pozvolna mizí. Jsou uvolněny netušené zdroje, jak rozumové, tak tělesné nebo jiné.

Opat Pastor pravil: „Zkouška je dobro. Zoceluje lidi.“

Zkoušku dopouští Bůh, aby nás očistil od toho, co mu překáží v příchodu k nám.

My nesmíme propadnout skleslosti a zmatku, ale jak říká svatý Pavel, máme mu za to děkovat a zachovat si pokoru, pokoj a naději.

Marie Ancilla: Ve škole otců pouště

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod.

So 7, 18 hod.

Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svaté zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši sv.

Modlitební skupiny: pondělí, čtvrtek po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy středa 16.30 - 17.45 hod.,

neděle 10 - 11 hod.

Předškolní děti: úterý od 16 h ve farní klubovně

Výuka náboženství pro děti: podle rozvrhu

Rozhovory o víře pro mládež: úterý od 18.45 hod. ve farní klubovně

Úvod do křesťanství: středa 18.45 – 20 hod. v učebně

Chrámová hud. skupina KALOKAZHATIA: zkoušky Čt 17 hod. ve f. klubovně

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.

Podrobně sledujte akce a kalendář na <http://strasnice.lantanet.cz>